

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/1713/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122343862
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novysedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122343862.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátkou, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves proti povinnému Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.. nár. povstania XXX/X, XXX XX A. A. Z., o vymoženie 224,- eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1713/2022 zo dňa 02.08.2022 takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1713/2022 zo dňa 02.08.2022 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 59Ek/1713/2022 zo dňa 02.08.2022, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že exekučné konanie sa v predmetnej veci začalo dňa 01.06.2022 doručením návrhu na vykonanie exekúcie, prostredníctvom ktorého sa oprávnený domáhal od povinného vymoženía istiny vo výške 224,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 239 eur od 21.06.2003 do 20.12.2019 a 0,25% denne zo sumy 224,- eur od 21.12.2019 do zaplataenia. Exekučným titulom v posudzovanej veci mala byť notárska zápisnica N 2030/2003, NZ 62840/2003 spísaná dňa 23.07.2003 notárom JUDr. Ondrejóm Ďuriačóm, so sídlom Notárskeho úradu v Partizánskom, Generála Svobodu 1069/4, na základe ktorej sa oprávnený domáha od povinného (ako dlžníka) vymoženía pohľadávky vo výške 224,- eur s prísl. Z jej obsahu vyplýva, že medzi oprávneným (ako veriteľóm) a povinným (ako dlžníkom) bola dňa 05.05.2003 uzavretá Zmluva o úvere, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 5.000,- Sk (165,96 eur). Za povinného konal a zápisnicu podpísal Mgr. K. J., nar. XX.XX.XXXX, na základe substitučnej plnej moci zo dňa 02.01.2003 zastupujúci Mgr. Tomáša Kušnira, advokáta, na základe plnej moci, ktorá je prílohou - súčasťou notárskej zápisnice. Za povinného vyhlásil, že uznáva dlh voči oprávnenému vo výške 10.382,- Sk (344,61 eur), z toho úver a poplatok predstavujú sumu 7.200,- Sk (238,99 eur), pričóm táto suma sa mala úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 21.06.2003 do zaplataenia. Celý uvedený dlh uznal v plnom rozsahu čo do základu aj do výšky. Zároveň sa v mene dlžníka zaviazal vrátiť do 30.07.2003 uvedený dlh oprávnenému. Notárska zápisnica obsahuje aj súhlas dlžníka s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení platnom v čase jej spísania) pre prípad neuhradenia vyššie uvedeného dlhu. Z obsahu exekučného titulu súd ďalej zistil, že podľa bodu 2 súčasťou notárskej zápisnice mala byť aj príloha - splnomocnenie, ktorým povinný splnomocnil Mgr. Tomáša Kušnira na spísanie exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru. Podľa bodu 3 konal namiesto povinného Mgr. K. J., a to na základe substitučnej plnej moci od Mgr. Tomáša Kušnira. Substitučná plná moc mala rovnako tvoriť prílohu exekučného titulu. Vzhľadom na skutočnosť, že súdu bol predložený exekučný titul bez uvedených príloh, súd výzvou zo dňa 11.07.2022 vyzval oprávneného, aby v lehote 5 pracovných dní predložil súdu exekučný titul v úplnom rozsahu, t. j. so všetkými prílohami, ktoré majú tvoriť jej súčasť.

Dňa 14.07.2022 bol súdu doručený opravný návrh spolu s prílohami, a to Zmluva o úvere č. 7210100 zo dňa 05.05.2003 a Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

3. Preskúmaním Zmluvy o úvere súd zistil, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „ObZ“). V časti s označením ako „Splnomocnenie“ povinný ako splnomocniteľ splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra, advokátska kancelária, so sídlom Za kasárňou 1, 831 03 Bratislava 3, na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, teda aby v mene povinného uznal záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom pre súdny výkon rozhodnutia podľa § 274 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku, alebo pre exekúciu podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku na celý majetok povinného, do výšky vzniknutej pohľadávky, alebo jej zostatku v prípade čiastočného splatenia dlhu povinného a jej príslušenstva. Splnomocnenie pre Mgr. Tomáša Kušníra bolo dané na vopred pripravenom formulárovom tlačive, o čom svedčí predtlačené meno splnomocnenca Mgr. Tomáša Kušníra, v čoho dôsledku je zrejmé, že už pri koncipovaní predtlaču predmetnej zmluvy bol tento právny zástupca v kontakte s oprávneným a mal hájiť záujmy práve oprávneného pri vymáhaní prípadných dlhov, a preto je zrejmé, že povinný v čase uzatvárania zmluvy nemal možnosť slobodnej voľby, či už tohto alebo iného zástupcu. Teda v danom prípade bola slobodná voľba povinného pri výbere advokáta zastupujúceho záujmy povinného vylúčená, lebo advokáta, ktorý bude zastupovať dlžníka (povinného) pri uznaní záväzku z úveru poskytnutého veriteľom (oprávneným), ako aj pri spísaní notárskej zápisnice a pri udelení súhlasu s jej vykonateľnosťou (§ 41 ods. 2 Exekučného poriadku) vybral vopred veriteľ (oprávnený) tým, že ho uviedol v predtlaču úverovej zmluvy predloženej dlžníkovi na podpis. V tomto bode je namieste taktiež zdôrazniť, že samotná zmluva v časti splnomocnenie obsahuje zakotvenie súhlasu s výkonom exekúcie naformulovanú tým spôsobom, že povinný nemal možnosť túto skutočnosť zmeniť, ani ovplyvniť a podpisom zmluvy sa vopred vzdal svojich práv namietat akúkoľvek skutočnosť týkajúcu sa predmetnej zmluvy a svojho záväzku. Celý text splnomocnenia vrátane osoby splnomocnenca bol v štandardnej úverovej zmluve formulárovo predtlačný.

4. V súvislosti s preukázaním oprávnenia na zastupovanie súd doplnil, že napriek výzve súdu nebolo predložené substitučné splnomocnenie pre Mgr. K. J., ktoré malo tvoriť prílohu exekučného titulu. Súd preto nemal za preukázané oprávnenie Mgr. K. J. na zastupovanie, a tým ani uznanie záväzku namiesto povinného. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon dlžníka, ktorý adresuje veriteľovi. Týmto úkonom dlžník uznáva svoj určitý záväzok, čím vlastne potvrdzuje jeho platnosť v čase uznania. Z ust. § 323 ObZ vyplýva, že zákon za podstatnú náležitosť uznania záväzku považuje uznanie určitého záväzku a na účinnosť takéhoto uznania predpisuje obligatórne písomnú formu. Zákonným dôsledkom uznania záväzku je vyvrátiteľná právna domnienka, že záväzok v čase uznania existoval. Uznať záväzok je právom dlžníka, ktoré v budúcnosti môže realizovať, ale aj nemusí. Nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti. Takáto dohoda je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Právo, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe a nemožno ním disponovať. Ak v čase uzavretia dohody o plnomocnenstve neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, v tomto čase nemohol povinný realizovať svoje právo dlh uznať alebo nie. Potom ani nemohol splnomocniť Mgr. Tomáša Kušníra uznať dlh. Zástupca povinného tiež určil lehotu, dokedy má byť dlh zaplatený zjavne bez splnomocnenia povinným. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí voči každému, takže každý sa jej môže dovolať. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd aj bez návrhu (ex offa). Absolútna neplatnosť sa nemôže napraviť dodatočným schválením a nemôže byť konvalidovaná ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. Plnenie, ku ktorému došlo z absolútne neplatného právneho úkonu, zakladá bezdôvodné obohatenie. Vychádzajúc z exekučného titulu v rozsahu daného splnomocnenia v konaní pred notárom uvedený právny zástupca, resp. substitučne splnomocnený zástupca tak uznal záväzok, ktorého výšku v čase udelenia plnej moci nebolo možné predpokladať či vôbec v budúcnosti vznikne, v mene povinného, ako aj vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinného.

5. Súd v exekučnom konaní predmetné splnomocnenie, ktoré je súčasťou zmluvy, a ktorého účelom bolo uznanie dlhu, kvalifikoval ako neurčité, koncipované široko, všeobecne a aj rozporné s ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže je zrejmé, že záujmy zástupcu boli v rozpore so záujmami zastúpeného, ktorým bol povinný. Takéto zmluvné dojednanie preto treba považovať za odporujúce zákonu a dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil predmetné splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice ako absolútne neplatný právny úkon. V prípade notárskej zápisnice formálna stránka jej vykonateľnosti spočíva v dodržaní formy

notárskej zápisnice upravenej v § 47 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Materiálna stránka je zakotvená v ustanovení § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, (resp. v § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v čase spísanie notárskej zápisnice), podľa ktorého obligatónymi náležitosťami notárskej zápisnice, ktorá obsahuje právny záväzok, je vyznačenie oprávnenej osoby a povinnej osoby, právneho dôvodu, predmetu a času plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Všetky tieto náležitosti notárskej zápisnice musia byť simultánne splnené, aby bolo možné považovať notársku zápisnicu za tak formálne ako aj materiálne vykonateľnú. Najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu je súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, keďže až tento prejav vôle povinnej osoby robí z notárskej zápisnice verejnú listinu, ktorá je spôsobilá na nútený výkon povinností uvedenej v jej obsahu. Tento súhlas udeľuje buď priamo dlžník, ktorý sa osobne zúčastnil právneho úkonu spísania notárskej zápisnice, alebo ten, kto je ako zástupca oprávnený konať v mene zastúpeného (dlžníka). V prípade ak niekto ako zástupca koná pri spisovaní notárskej zápisnice za povinnú osobu napriek skutočnosti, že nedisponuje oprávneným konať, nemožno vyslovenie takéhoto súhlasu považovať za súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Na základe uvedeného súd konštatoval, že v danom prípade z dôvodu absolútnej neplatnosti splnomocnenia, ktoré je obsiahnuté v zmluve, právny zástupca Mgr. Tomáš Kušnír, nemohol on, resp. substitučne splnomocnený Mgr. K. J. v mene povinného právne relevantným spôsobom v čase spísania notárskej zápisnice udeliť súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, a preto súhlas uvedeného právneho zástupcu obsiahnutý v notárskej zápisnici sa považuje taktiež za absolútne neplatný právny úkon. Ak teda z neplatne udeleného plnomocenstva nevyplynuli právne účinky vykonaného právneho úkonu v mene povinného, ani predložená notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorej by oprávnenému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekučného konania domáhať.

6. Na základe uvedeného súd v exekučnom konaní konštatoval, že z dôvodu absencie platného súhlasu povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice predloženú notársku zápisnicu, na podklade ktorej oprávnený navrhol vykonať exekúciu, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, a preto na jej podklade nemožno vykonať exekúciu. Súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že neboli splnené podmienky, aby súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie, a preto s poukazom na uvedené skutočnosti súd v exekučnom konaní v celom rozsahu podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol.

7. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 2 písm. c), § 45 ods. 3, § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. h) a § 53 ods. 4 Exekučného poriadku a § 22 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka.

8. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote sťažnosť z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený namietá tvrdenia súdu o „vadnosti“ udeleného plnomocenstva na spísanie notárskej zápisnice. Oprávnený s uvedeným tvrdením súdu nesúhlasí, nakoľko v danom prípade ide o hmotnoprávne zastúpenie povinného v zmysle ust. § 22 v nadväznosti na ust. § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré bolo udelené advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi. Z oprávneným citovaného ust. § 24 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákon zo zásady, že ďalšie zastúpenie nie je možné, pripúšťa výnimku, ktorá umožňuje zástupcovi dať sa zastúpiť ďalším zástupcom, a to len v prípade, ak to dovoľuje právny predpis alebo je to účastníkmi dohodnuté. Takýmto právnym predpisom je napr. ust. § 25 ods. 3 OSP, v zmysle ktorého sa môže dať advokát v občianskom súdnom konaní zastupovať iným advokátom, prípadne koncipientom (substitúcia), pričom z ďalšieho zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. V súvislosti s plnomocenstvom oprávnený poukazuje na dôležitú skutočnosť, že povinný ako dlžník mohol kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere udelené plnomocenstvo v zmysle § 33b Občianskeho zákonníka odvolať, pričom tak neurobil. Udelením plnomocenstva sa povinný ako dlžník nevzdal svojich práv na uznanie záväzku, iba rozšíril možnosť uznania záväzku za jeho osobu aj na osobu splnomocniteľa, v danom prípade advokáta. Platné právne predpisy povinnému ako dlžníkovi nebránili v tom, aby dobrovoľne sám uznal záväzok zo zmluvy o úvere, pričom výška záväzku bola povinnému ako dlžníkovi známa. Oprávnený ako veriteľ pravidelne vyzýval povinného na úhradu jeho záväzku a vždy špecifikoval aktuálnu výšku dlžnej sumy. Oprávnený sa nemôže stotožniť s názorom súdu, že v čase uzatvorenia zmluvy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška, a preto v tom čase povinný nemohol realizovať svoje právo dlh uznať a taktiež nemohol na takéto právo splnomocniť Mgr. Tomáša Kušníra. Formulácia uvedená v plnomocenstve „.... uznal môj záväzok z úveru vyššie

uvedeného...“ (v úverovej zmluve) je určitá. V zmysle platných právnych predpisov nevyplýva povinnosť určiť pri uznaní záväzku výšku uznania záväzku presným číselným vyjadrením.

9. Oprávnený sa rovnako nestotožňuje s právnym názorom súdu, podľa ktorého nie je citovaná notárska zápisnica spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že povinný platne nespĺnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra svojim zastupovaním. Pokiaľ sa zákonodarca rozhodol zaviesť do právneho poriadku notársku zápisnicu ako exekučný titul, nepochybne tým prejavil svoj záujem o posilnenie riešenia sporov medzi účastníkmi právnych vzťahov predovšetkým mimosúdnym spôsobom. Inými slovami, zákon účastníkom hmotnoprávneho vzťahu za istých podmienok dovolil, aby si zabezpečili exekučný titul bez toho, aby ich vec z hľadiska hmotného práva preskúmal v občianskom súdnom konaní a vyniesol o tom definitívne a záväzné rozhodnutie súd. Ak by mal exekučný súd vykonať takéto preskúmanie veci v rámci exekučného konania, muselo by to byť v zákone výslovne uvedené, pretože takéto preskúmanie ide nad rámec preskúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený má za to, že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi je platné a nie je možné ho kvalifikovať ako absolútne neplatný právny úkon. Oprávnený ďalej uvádza, že udelené plnomocenstvo je právnym úkonom spĺňajúcim všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Plnomocenstvo na zastupovanie bolo súčasťou zmluvy a bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Dlžník (povinný) splnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra, aby v mene dlžníka uznal záväzok z úveru uvedeného v zmluve. Okresný súd Bratislava IV neplatnosť plnomocenstva odôvodnil odkazom na ust. § 22 Občianskeho zákonníka. Oprávnený má za to, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnír konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia uvedené v predmetnom plnomocenstve, nakoľko v plnomocenstve je jasne, zrozumiteľne a určito vyjadrený rozsah udeleného plnomocenstva, t. j. „spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v mojom mene uznal môj záväzok z úveru vyššie uvedeného tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia...“ Povinný predmetné plnomocenstvo na znak súhlasu podpísal.

10. Oprávnený má za to, že konanie Mgr. Tomáša Kušníra (uznanie záväzku) nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného (povinného). Vzhľadom na to, že záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy má povahu absolútneho obchodu, aj uznanie záväzku sa riadi ust. § 323 Obchodného zákonníka. K uznaniu záväzku došlo v čase, keď dlh vyplývajúci zo zmluvy nebol premičaný. Ako bolo uvedené vyššie, povinný dlhodobo ignoroval výzvy oprávneného a neplnil si svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy (neuhradil ani jedinú splátku), v dôsledku čoho sa dostal do omeškania a jeho záväzky voči oprávnenému sa rozšírili (došlo k zvýšeniu pohľadávky oprávneného). V prípade, ak by k uznaniu záväzku nedošlo a tento stav by trval ešte dlhšie, v dôsledku plynúcich úrokov z omeškania by sa pohľadávka oprávneného zvýšila ešte viac. Z uvedeného vyplýva, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnír konal v záujme dlžníka (povinného). Oprávnený uzavierať zmluvu v dobrej viere, že povinný bude svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy plniť a z tohto dôvodu mu aj poskytol úver. Podobne konanie Mgr. Tomáša Kušníra, ktorým uznal záväzok povinného, nie je v rozpore s dobrými mravmi a bez právneho dôvodu. Naopak v rozpore s dobrými mravmi by bolo konanie splnomocnenca, ktorý by uznal záväzok premičaný a pohľadávku mnohonásobne prevyšujúcu sumu poskytnutého úveru. Konanie povinného, t. j. dlhodobé ignorovanie výziev oprávneného a neplnenie záväzkov považuje oprávnený za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s princípmi poctivého obchodného styku.

11. Oprávnený poukazuje aj na skutočnosť, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa (zmluva sa riadi ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), a preto sa na udelenie plnomocenstva nevzťahujú ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, konkrétne ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nie je možné udelenie plnomocenstva považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje aj na jednu zo zásad záväzkového práva, ktorou je zásada „favor contractus“ - teória zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy. Podľa ust. § 23 Občianskeho zákonníka zastúpenie vzniká na základe zákona, rozhodnutia štátneho orgánu alebo dohody o plnomocenstve, pričom dohoda o plnomocenstve je dvojstranný právny úkon medzi splnomocnencom a splnomocniteľom o poverení a prijatí zastupovania a o jeho rozsahu. Oprávnený má za to, že dohoda o plnomocenstve je z objektívneho hľadiska ako celok udržateľná, a preto ju nemožno považovať za absolútne neplatnú.

12. Právne úkony je potrebné vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Právny úkon (plnomocenstvo) nemôže byť neplatný, ak je jeho význam nepochybný. Z plnomocenstva bolo zrejmé, kto ho udeľuje a akého konania sa týka, bolo určité a zrozumiteľné.

Plnomocenstvo bolo riadne podpísané navrhovateľom aj zvoleným zástupcom. Na existenciu právneho úkonu nestačí existencia akejkoľvek vôle, ale musí sa jednať o vôľu, ktorá spĺňa náležitosti predpísané právnym poriadkom. Občianske právo požaduje od právne relevantnej vôle, že musí byť skutočne daná (t. j. musí objektívne existovať), musí byť slobodná, vážna, nemôže vzniknúť v dôsledku omylu alebo tiesne. Oprávnený má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o absencii niektorej z náležitostí vôle. Nedostatok vôle si nemožno zamieňať s ľahkovážnosťou druhej zmluvnej strany. Povinný mohol odmietnuť uzavrieť takúto zmluvu, v ktorej je obsiahnuté plnomocenstvo. Oprávnený v tejto súvislosti podotýka, že štandardne uzavieral s klientmi zmluvy, v ktorých predmetné plnomocenstvo obsiahnuté nebolo. Povinný však túto skutočnosť nijakým spôsobom nenamietal a nakoľko vystupoval ako podnikateľ, oprávnený v dobrej viere zmluvu uzavrel a povinnému úver poskytol. V tejto súvislosti oprávnený poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. V dôsledku uvedeného nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane povinného, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy dobre informovaný o následkoch udeleného plnomocenstva, avšak bol ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmlúv. Oprávnený má za to, že súd v danom prípade ani nebol oprávnený ex offo skúmať platnosť dojednaného plnomocenstva, skúmať či boli splnené náležitosti vôle a iné, pretože povinný nemá postavenie spotrebiteľa a navyše bol to práve povinný koho konanie (ignorácia existujúceho a nepremiľčaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

13. Oprávnený má za to, že postup súdu, ktorým určil že dohoda o plnomocenstve je neplatná ako celok (v dôsledku čoho ani notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom), je v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva pacta sunt servanda, ďalej k porušeniu základného princípu exekučného konania, ktorým je princíp ochrany oprávneného v exekučnom konaní a napokon k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnený navrhuje, aby súd v zmysle § 250 ods. 2 CSP vydal rozhodnutie, ktorým uznesenie Okresného Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1713/2022 zo dňa 02.08.2022 zruší.

14. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

15. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

16. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

17. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

18. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

19. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

20. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

21. Podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak: sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzkov v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

23. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vo výroku vecne správne a skutkový stav veci bol rovnako správne zistený. Sudca rozhodujúci o sťažnosti sa stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka vo výrokovvej časti a v časti skutkových zistení a na zdôraznenie správnosti sťažnosťou napadnutého uznesenia uvádza dôvody, pre ktoré nebolo možné návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vyhovieť z dôvodu absolútnej neplatnosti dohody o plnomocenstve majúcej za následok absenciu súhlasu povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice.

26. Zákom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) dal zákonodarca možnosť oprávnenému aj v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženía pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Preto oprávnený môže podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ bolo predchádzajúce exekučné konanie ukončené jedným zo spôsobov stanovených v ZoUNEK-u a nebola vymožená pohľadávka oprávneného, pričom § 9 ods. 2 ZoUNEK zároveň uvádza, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v starej exekúcii sa po skončení exekučného konania nepremičí skôr ako ubehne rok. Uvedeným súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď sa v prípade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol podaný riadne a včas, jedná o opätovný návrh a v intenciách § 9 ods. 2 ZoUNEK platí, že opätovným návrhom na vykonanie exekúcie podaným v lehote najneskôr jedného roka od oznámenia o ukončení starej exekúcie sa má za to, že oprávnený v začatom exekučnom konaní riadne pokračuje, exekučný súd aj v tomto exekučnom konaní začatom na základe opätovného návrhu oprávneného musí skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu zo svojej úradnej povinnosti, a to ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie konkrétnemu súdnemu exekútorovi, t. j. pred začatím exekúcie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/164/1996). V prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa „nové“ exekučné konanie vedie už podľa predpisov platných a účinných v čase podania opätovného návrhu na začatie exekúcie. Návrh na vykonanie exekúcie sa posudzuje podľa ust. § 53 Exekučného poriadku, pričom je irelevantné, či ide o repodaj alebo úplne nový návrh na vykonanie exekúcie (s výnimkou posudzovania dôvodnosti uplatnených trov v súvislosti s podaným návrhom podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK). Exekučný súd je v zmysle § 53 Exekučného poriadku oprávnený a zároveň povinný preskúmať, či možno exekúciu na podklade návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh vykonať (vydať poverenie súdnemu exekútorovi). Aj keď zákonodarca dal možnosť oprávnenému v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženía pohľadávky prostredníctvom opätovného návrhu, samotný ZoUNEK nepredpokladá, že by malo byť pri opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie automaticky vydané poverenie na vykonanie exekúcie len preto, že sa už exekúcia raz viedla, čo je vyjadrené v ust. § 8 ods. 6 ZoUNEK (ak súd opätovnému návrhu nevyhovie, upovedomí o tom exekútora, ktorý vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorý bezodkladne zruší všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii). Inak povedané, či už ZoUNEK alebo Exekučný poriadok neobsahujú žiadne ustanovenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že nový návrh na vykonanie exekúcie nemôže exekučný súd posúdiť inak a nepreskúmať exekučný titul. Konkrétne posúdiť notársku zápisnicu tak, ako to exekučnému súdu ukladá § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie, na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzok v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi. Účelom ZoUNEK-u bolo zastaviť jasne vymedzený okruh exekučných konaní. Z toho však nemožno vyvodiť, že nové návrhy na vykonanie exekúcie na podklade starých exekučných titulov by boli vyňaté z procesu ich posúdenia v prípade, ak sa oprávnený rozhodol podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie (III. ÚS 106/2022). Naopak exekučný

súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011). Exekučný súd je tak povinný zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie, prípadne z úradnej povinnosti aj zastaviť exekúciu, ak vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia nepripustný.

27. Sťažnostný súd po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka konštatuje, že tento náležite vykonal prieskum notárskej zápisnice, ktorá bola predložená ako exekučný titul a v rámci tohto prieskumu bolo učinené zadosť ustálenej rozhodovacej praxi vyšších súdnych autorít (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 ECdo 12/2014, sp. zn. 3 CoE 6/2014, sp. zn. 3 ECdo 223/2013, sp. zn. 3 CoE 92/2013, sp. zn. 3 ECdo 168/2013, sp. zn. 3 CoE 33/2013, sp. zn. 1 ECdo 38/2014, sp. zn. 1 CoE 41/2014, sp. zn. 1 ECdo 61/2014, sp. zn. 2 Cdo 10/2013, sp. zn. 2 ECdo 302/2013, sp. zn. 2 CoE 110/2013, sp. zn. 4 ECdo 6/2013, sp. zn. 4 CoE 36/2013, sp. zn. 5 Cdo 10/2013, sp. zn. 5 Cdo 49/2013, sp. zn. 5 ECdo 100/2013, sp. zn. 8 ECdo 201/2014, sp. zn. 8 CoE 114/2014, sp. zn. 8 ECdo 203/2014 či sp. zn. 8 CoE 115/2014), v súlade s ktorou vyšší súdny úradník dospel správne k právnomu záveru, že predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Je treba zdôrazniť, že notárska zápisnica so súhlasom vykonateľnosti má povahu verejnej listiny a ako každá verejná listina aj notárska zápisnica osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak. Notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom vtedy, ak mimo formálnych podmienok vykonateľnosti spĺňa podmienky materiálnej vykonateľnosti. Jednou z podmienok materiálnej vykonateľnosti je, aby notárska zápisnica obsahovala právny záväzok (stanovenie konkrétnej povinnosti zo záväzkového právneho vzťahu, vzniknutej na základe určitej právnej skutočnosti), ďalšími sú označenie oprávnenej osoby, povinnej osoby, právneho dôvodu, predmetu a času plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Dohoda oprávnenej osoby a povinnej osoby obsiahnutá v notárskej zápisnici, ktorá vyjadruje súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, nemá hmotnoprávnu povahu; ide o jednu z náležitostí, ktorú musí notárska zápisnica obsahovať (§ 46 a nasl. Notárskeho poriadku), aby bola z materiálneho hľadiska vykonateľná (aby bola exekučným titulom). Táto dohoda oprávnenej a povinnej osoby teda nemá sama osebe za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností účastníkov právneho vzťahu. V prípade notárskej zápisnice so súhlasom s vykonateľnosťou treba mať na zreteli osobitné znaky tohto exekučného titulu v porovnaní s inými exekučnými titulmi. Takáto zápisnica nie je rozhodnutím (súdu alebo iného orgánu) a nemá ani účinky, ktoré zákon s rozhodnutím spája a nie je vybavená účinkami právoplatnosti ani záväznosti pre účastníkov a pre všetky orgány, ktoré majú napríklad rozhodnutia súdu vydané v civilnom procese (§ 227 ods. 1, 2 CSP). Notárska zápisnica ako vykonateľný exekučný titul požíva rovnakú súdnu ochranu, aká sa poskytuje vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13.07.2000 okrem iného do istej miery pripustil, že „..., že posudzovanie vykonateľnosti exekučnej notárskej zápisnice môže byť v porovnaní s posudzovaním vykonateľnosti rozhodnutia súdu prísnejšie vzhľadom na to, že notárskej zápisnici ako exekučnému titulu nepredchádza súdne preskúmanie platnosti právnych úkonov účastníkov právneho vzťahu z hľadiska hmotného práva, tak ako je to v prípade vykonateľného rozhodnutia súdu“. Exekučný súd preto je oprávnený preskúmať, či notárska zápisnica je vykonateľným exekučným titulom. Absencia zákonom stanovených formálnych náležitostí má za následok, že listina označená ako notárska zápisnica nie je verejnou listinou, u ktorej sa správnosť obsahu, ktorý je v nej uvedený, predpokladá v zmysle § 205 CSP, a ani spôsobilým exekučným titulom v zmysle požiadavky ust. § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Dôsledkom takéhoto zistenia je potom postup exekučného súdu podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, a to zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, resp. jej zastavenie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, keďže ďalšie pokračovanie exekúcie by sa priečilo zásadám exekučného konania.

28. Pri posudzovaní notárskych zápisníc teda nastane situácia, kedy súd na jednej strane musí rešpektovať vôľu strán zakotvenú v dohode s tým obmedzením, že musí dbať na to, či sú takouto súkromnoprávnou dohodou zachované princípy zákonnej alebo ústavnej hodnoty, na ktorých je potrebné trvať. Uvedené oprávnenie exekučného súdu vykonávať vecný prieskum notárskych zápisníc je považovaný za ustálenú súdnu prax. Tento záver vyplýva jednak z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 5/00 z 13. júla 2000, v ktorom ústavný súd pripustil hmotnoprávnu analýzu notárskych zápisníc na účely kontroly dodržania zákonných či ústavných hodnôt. Vecný prieskum notárskych zápisníc explicitne umožňuje aj Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorý

umožňuje posúdenie notárskej zápisnice z hľadiska možného rozporu so zákonom alebo s dobrými mravmi [§ 53 ods. 3 písm. h) (nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 33/2020). Preto, ak exekučný súd skúma, či tento exekučný titul má všetky zákonom požadované náležitosti, musí sa do istej miery dotknúť aj hmotnoprávných inštitútov, ktoré sú v notárskej zápisnici obsiahnuté. Vyšší súdny úradník tak bez toho, aby konal nad rámec § 53 Exekučného poriadku, musel preskúmať platnosť dohody o udelení plnomocenstva a ustáliť či Mgr. Tomáš Kušnir, resp. ním poverený substituent bol splnomocnený na úkony v takom rozsahu, ako ich urobil v mene povinného. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením oprávneného, že v uvedenej veci došlo k preskúmaniu exekučného titulu nad rámec určený Exekučným poriadkom.

29. Pokiaľ ide o samotné meritum veci, nie je sporné, že exekučným titulom je notárska zápisnica sp. zn. N 2030/2003, NZ 62840/2003 zo dňa 23.07.2003 spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom. s tým, že za povinného konal a zápisnicu podpísal M. K. J., nar. XX.XX.XXXX, na základe substitučnej plnej moci zo dňa 02.01.2003 zastupujúci Mgr. Tomáša Kušnira, advokáta, na základe plnej moci, ktorá je prílohou súčasťou notárskej zápisnice (ktorú však oprávnený v konaní nepredložil). Tento za povinného uznal dlh voči oprávnenému v celkovej výške 10.382,- Sk (344,61 eur), z toho úver a poplatok predstavujú sumu 7.200,- Sk (238,99 eur), pričom táto suma sa mala úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 21.06.2003 do zaplatenia. Celý vyššie uvedený dlh pozostáva z istiny nesplateného úveru, poplatku z úveru, trov právneho zastúpenia a trov za spísanie notárskej zápisnice. Povinný v notárskej zápisnici uznáva uvedený dlh v plnom rozsahu, čo do základu aj do výšky uvedenej pohľadávky. Ďalej splnomocnený zástupca vyhlásil, že tento dlh, ktorý je opísaný v notárskej zápisnici vrátane úroku z omeškania, splatí povinný v lehote do 30.07.2003 k rukám oprávnenej osoby, v opačnom prípade vyjadril súhlas s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Z notárskej zápisnice ďalej vyplýva, že dlh povinného voči oprávnenému vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 7210100 uzatvorenej dňa 05.05.2003, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 5.000,- Sk (165,96 eur).

30. V nadväznosti na zistený skutkový stav sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom vyššieho súdneho úradníka prezentovaným v napadnutom uznesení o absolútnej neplatnosti udeleného plnomocenstva s poukazom na § 22 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že uznanie dlhu ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré splnomocnený zástupca povinného urobil v rozpore s jeho záujmami. Tieto svojim účelom odporovali zákonu, a preto sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. V súvislosti s námietkou oprávneného v tom smere, že konanie zástupcu nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného - povinného, sťažnostný súd zdôrazňuje, že § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka explicitne ustanovuje, že zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Rovnako nemožno opomenúť, že Mgr. Tomáš Kušnir ako advokát bol povinný v zmysle § 18 ods. 2 veta prvá zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Vzhľadom aj na uvedené sťažnostný súd nepovažuje za súladné so záujmami klienta - povinného uznať pohľadávku oprávneného, v dôsledku čoho napr. dochádza k predĺženiu premlčacej doby či vysloviť súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorá sa tak stane exekučným titulom bez toho, aby bol nárok oprávneného preskúmaný v rámci súdneho konania. Naopak sťažnostný súd dospel k záveru, že tieto úkony skôr sledovali záujmy oprávneného ako samotného povinného. V neprospech argumentácie oprávneného vyznieva i skutočnosť, že pri uzatváraní zmluvy o úvere povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zmluva bola vyhotovená na predtlačí samotným oprávneným, v ktorej už bola osoba splnomocnenca - advokáta presne určená. Udelenie takéhoto plnomocenstva splnomocniteľom - povinným tak nerešpektuje základný predpoklad jeho udelenia, a to že splnomocnenec bude presadzovať a brániť záujem splnomocniteľa - povinného, v dôsledku čoho sú záujmy splnomocneného advokáta v rozpore so záujmami povinného. S obdobnou situáciou sa Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7ECdo 252/2014 zo dňa 27.10.2014 vysporiadal tak, že „bola „slobodná voľba“ povinného pri „výbere“ advokáta zastupujúceho záujmy povinného vylúčená, lebo advokáta, ktorý bude zastupovať dlžníka (povinného) pri uznaní záväzku z úveru poskytnutého veriteľom (oprávneným), ako aj pri spísaní notárskej zápisnice a pri udelení súhlasu s jej vykonateľnosťou (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku) „vybral“ vopred veriteľ (oprávnený) tým, že ho uviedol v predtlačí úverovej zmluvy predloženej dlžníkovi na podpis. Za týchto okolností dovolací súd súhlasí s názorom, že záujmy zástupcu boli v rozpore so záujmami zastúpeného (povinného), v dôsledku čoho je dohoda o zastúpení neplatná (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39

Občianskeho zákonníka). Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí voči každému. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd aj bez návrhu (ex offa). Absolútna neplatnosť sa nemôže napraviť dodatočným schválením. Keďže dohoda o zastúpení povinného advokátom je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, neplatný je aj právny úkon, ktorým tento advokát za povinného udelil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice.“ Skutočnosť, že zástupca (oprávnený) udelil v notárskej zápisnici súhlas s vykonateľnosťou za povinného, tým chýba notárskej zápisnici podstatná náležitosť, ktorá spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu. Za špekulatívne treba označiť i to, že substitučná plná moc pre Mgr. K. J., ktorý v mene povinného vykonal úkony zachytené v notárskej zápisnici, mu bola udelená dňa 02.01.2003, a teda predchádzala dohodu o splnomocnení medzi povinným a Mgr. Tomášom Kušnírom, ktorá bola uzatvorená až dňa 05.05.2003. Súčasne je sťažnostnému súdu z rozhodovacej praxe známe, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere či spísania notárskej zápisnice Mgr. Tomáš Kušnír bol splnomocnený spoločnosťou POHOTOVOŠŤ, s.r.o. (oprávneným) na jej zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch spojených s vymáhaním pohľadávok voči dlžníkom spoločnosti a z uvedeného dôvodu preto splnomocnil advokátskeho koncipienta M. K. J., aby ho zastupoval pri všetkých právnych úkonoch, ktoré je povinný vykonať na základe plnomocenstva udeleného dlžníkom (v tomto prípade povinným) oprávneného za účelom uznania záväzku dlžníka z úverovej zmluvy a za účelom spísania notárskej zápisnice. Vo vyššie uvedenom tak možno bez akýchkoľvek pochybností vzhladnúť rozpor s dobrými mravmi a so záujmami klienta - povinného, ktorej zástupcom v zmysle § 31 Občianskeho zákonníka mal byť Mgr. Tomáš Kušnír.

31. Ďalej tiež za rozhodujúce v prejednávanej veci sťažnostný súd považoval to, že podľa § 31 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým potvrdzuje platnosť určitého záväzku v čase uznania. Splnomocnením povinný poveril tretiu osobu, aby v budúcnosti uznala záväzok, ktorého výška v tom čase nebola určená a určiteľná ani len v časti. Obom zmluvným stranám bola známa výška poskytnutého úveru, avšak povinný nemohol mať vedomosť, akú sumu budú predstavovať napr. trovy právneho zastúpenia, trovy za spísanie notárskej zápisnice, a čo znamená slovo „iné“ obsiahnuté tiež v texte splnomocnenia („Dlžník sa zaväzuje uhradiť všetky náklady súvisiace so spísaním notárskej zápisnice /notársky poplatok, trovy právneho zastúpenia pri tomto právnom úkone, a iné/“). Z plnej moci tak nemožno zistiť konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú - v akom rozsahu má konať v mene zastúpenej osoby a následne posúdiť, či splnomocnenec konal v rámci udeleného splnomocnenia. Súčasne sťažnostný súd jednoznačne súhlasí s tým, že uznať záväzok, alebo uznať dlh je právom dlžníka, ktorý v budúcnosti môže realizovať, ale aj nemusí. Záleží to od rôznych okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti. V tomto smere treba poukázať na § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentným ustanovením a v zmysle ktorého nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti. Právo, ktoré môže v budúcnosti vzniknúť, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe, a preto ním nemožno disponovať. Ak teda v čase uzavretia dohody o plnomocnenstve nebola známa výška záväzku, nebol známy konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú, nemohol povinný platne udeliť plnomocnenstvo advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi na uznanie takéhoto neurčitého záväzku. Jedná sa tak o právny úkon, ktorý, ako správne uzavrel vyšší súdny úradník, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

32. Pokiaľ sa oprávnený bránil tým, že povinný mohol odmietnuť uzavrieť zmluvu o úvere, ktorej obsahom bolo sporné plnomocnenstvo, resp. kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere mohla udelené plnomocnenstvo v zmysle § 33b Občianskeho zákonníka odvolať, ale tak neurobil, uvedené v žiadnom prípade nie je relevantné vo vzťahu k platnosti, resp. neplatnosti udeleného plnomocnenstva, pretože možnosť odvolať plnomocnenstvo nezhojí to, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon. V nadväznosti na uvedenú úvahu potom sťažnostný súd ako irelevantný pre právne posúdenie veci vyhodnotil aj poukaz oprávneného na to, že to bol práve povinný, ktorého konanie (ignorácia existujúceho a nepremĺčaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

33. K námietke oprávneného, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa, súd len v krátkosti dopĺňa, že uvedená námietka rovnako nemá právnu relevanciu, pretože právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka nevychádzalo z premisy, ktorá predpokladá spotrebiteľský charakter vzťahu medzi oprávneným a povinným. Exekučný poriadok umožňuje prieskum akejkoľvek notárskej zápisnice bez ohľadu na to, či táto notárska zápisnica zachytáva právne úkony zo spotrebiteľského alebo nespotebiteľského právneho

vzťahu. V nadväznosti na uvedené tak pre rozhodnutie vo veci nebolo potrebné sa zaoberať charakterom zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným.

34. K námietke oprávneného smerujúcej k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní, sťažnostný súd poukazuje na to, že napadnuté uznesenie bolo výsledkom aplikácie zákonných ustanovení, a to na strane jednej § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku a na strane druhej § 22 a § 39 Občianskeho zákonníka so záverom, že predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom. Tento záver sťažnostný súd nepovažuje za arbitrárny alebo zjavne nesprávny. Súčasne sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka vychádza z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, ktorá je nielen rozhodovacou praxou aktuálnou, ale vzhľadom na jej vývoj aj rozhodovacou praxou stabilnou. Inými slovami povedané, záver o neplatnosti plnomocenstva udeleného Mgr. Tomášovi Kušnírovi v rámci zmluvy o úvere, je záverom právne správnym a rešpektovaným najvyššími súdnymi autoritami v ich vlastnej rozhodovacej činnosti, o čom musí mať vedomosť aj samotný oprávnený, ktorý bol účastníkom mnohých obdobných konaní, v ktorých bol prijatý obdobný právny záver ako v prejednávanej veci.

35. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sťažnostného súdu učinil i konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

36. V súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti oprávneného sťažnostný súd považuje ešte raz za potrebné na záver dodať, že vyšší súdny úradník dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré oprávnenému vyplývajú z predloženého exekučného titulu. Vyšší súdny úradník pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh neponechal bez povšimnutia žiadne relevantné skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam, a sťažnosťou napadnuté uznesenie preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia a jeho prípadnej arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. V súvislosti s uvedeným súd ešte poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

37. Vzhľadom na vyššie prijaté právne závery exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul notársku zápisnicu, ktorá nespĺňa náležitosti riadneho exekučného titulu, pretože bola napísaná na základe vyhlásenia povinného v zastúpení zástupcu bez riadneho splnomocnenia. Ak splnomocnenie, na základe ktorého substitút M. K. J. konal pri spísaní notárskej zápisnice, nie je platné, nespĺňa potom ním napísaná notárska zápisnica podmienky vykonateľného exekučného titulu, pretože vyhlásenie o súhlase s jej vykonateľnosťou nedala na to oprávnená osoba. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1713/2022 zo dňa 02.08.2022 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.